

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Jírů a přísedících Hany Řežábkové a Zdeňka Musílka v právní věci **žalobce** [redacted], bytem [redacted], zast. JUDr. Jaroslavem Doudou, advokátem v Pelhřimově, Tylova 242, proti **žalované Škrobárny Pelhřimov, a.s., se sídlem Pelhřimov,** Křemešnická 818, IČ 60071206, zast. JUDr. Jiřím Pánkem, advokátem v Jihlavě, Zrzavého 3259/9, **za účasti vedlejšího účastníka na straně žalované České pojišťovny, a.s. se sídlem Praha 1,** Spálená 75/16, **o náhradu škody za ztížení společenského uplatnění ve výši 150.000.000,- Kč, částečným rozsudkem,**

t a k t o :

I.

Žaloba se žádostí, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu škody spočívající ve ztížení společenského uplatnění ve výši 150.000.000,- Kč, se zamítá.

II.

O náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí ve věci.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou, která došla na Okresní soud v Pelhřimově dne 6.1.2014, domáhá odškodnění nemoci z povolání, a to náhrady za ztrátu na výdělku od 1.10.2009 ve výši 5.000,- Kč měsíčně a náhrady za ztížení společenského uplatnění ve výši 150.000.000,- Kč. Žalobu odůvodnil mimo jiné tím, že byl v pracovním poměru u žalované od 1.11.2001 do 14.1.2008 na pozici škrobaře, kterou tento zaměstnavatel zařadil do kategorie II podle ust. § 37 a násl. zák. č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. V důsledku několikaleté práce žalobce u žalované bylo u žalobce zjištěno astma bronchiale, přičemž toto onemocnění nebylo uznáno

jako nemoc z povolání proto, že toto onemocnění není možno vzhledem k těžké ventilační poruše žalobce prokázat, neboť zdravotní stav žalobce je natolik vážný, že obvyklá odborná vyšetření jsou v jeho případě vyloučena. V důsledku nemoci z povolání je žalobce od roku 2009 neschopen těžké práce s přetěžováním páteře ve vynucených polohách v prostředí s rizikem prochlazení, za přítomnosti chemických škodlivin a prachu v zemním prostředí, neschopen práce s vibračními stroji, schopen těžké práce v klidném teplém prostředí. Je zcela paralyzován v obvyklém způsobu života, neboť nemůže dýchat. Je tak omezen ve všech úkonech i běžné osobní obslužnosti, např. při osobní hygieně, mytí vlasů, intimním životě, nemůže navštěvovat žádné kulturní akce, poněvadž se dusí a ruší kašlem, nemůže chodit do kuřácké společnosti, do lesa na houby, jezdit na kole, chodit na procházky, v podstatě nemůže být ani sám, poněvadž při záchvatech, které jsou neočekávané, potřebuje pomoc druhé osoby. Je ochuzen o radosti spojené s kontaktem s vnoučaty, jeho zdravotní stav negativně působí na jeho psychiku, má časté deprese. Žalovanou vyzval k dobrovolnému plnění náhrady škody, toto však žalovaná odmítla.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby, neboť žalobce nepředložil důkaz o tom, že onemocněl nemocí z povolání a skutečnost, že práce škrobaře je zařazena do druhé kategorie v rámci kategorizací prací, není sama o sobě důvodem pro vznik odpovědnosti zaměstnavatele za onemocnění typu astma bronchiale. Žalobce také neprokázal ostatní podmínky nutné pro vznik odpovědnosti zaměstnavatele za škodu na zdraví žalobce, a to existenci škody a příčinnou souvislost mezi nemocí z povolání a vznikem škody. Vedlejší účastník na straně žalované kromě tvrzení uvedená žalovanou vznesl námitku promlčení. Poukázal mimo jiné na to, že žalobce vyzval žalovanou k dobrovolnému plnění poprvé dopisem ze dne 4.5.2009. Nejpozději k tomuto dni tedy byl přesvědčen o tom, že mu vznikla škoda a že je mu známo, kdo za ni odpovídá.

Mezi účastníky je nesporné, pracovní smlouvou ze dne 1.11.2001 doložené, že žalobce pracoval u žalovaného na základě této pracovní smlouvy od 1.11.2001 s druhem vykonávané práce škrobař a místem výkonu práce [redacted]. Z potvrzení o zaměstnání vydaného žalovanou dne 14.1.2008 vyplývá, že pracovní poměr žalobce u žalovaného byl ukončen k tomuto datu. Z potvrzení vydaného Okresní správou sociálního zabezpečení Jihlava dne 27.3.2013 mimo jiné vyplývá, že zdravotní stav žalobce splňoval v době od 9.4.2001 do 30.9.2009 nárok na částečný invalidní důchod. Pracovní rekomandace platná od 9.4.2001 do 30.9.2009 dokládá, že žalobce je neschopen těžké práce s přetěžováním páteře ve vynucených polohách, v prostředí s rizikem prochlazení, za přítomnosti chemických škodlivin a prachu v zemním prostředí. Neschopen práce s vibračními stroji, schopen lehčí práce v klidném, teplém prostředí, nejlépe na zkrácený pracovní úvazek. Nemocnice [redacted] dne 31.1.2011 vyhotovila lékařský posudek o neuznání nemoci z povolání týkající se žalobce v pracovním poměru u žalované, neboť nejsou splněna klinická kritéria profesního onemocnění dle nařízení vlády č. 290/1995. Z dopisu ze dne 4.5.2009 adresovaného žalobcem žalované soud zjišťoval, že žalobce žádá žalovanou o odškodnění choroby z povolání, konkrétně o astma, které dostal v době, kdy pracoval jako škrobař na závodě v [redacted]. V době, kdy nastoupil do škrobáren, byl zdravý, až poté se jeho zdravotní stav zhoršil a projevilo se u něho astma, zdravotní obtíže stále přetrvávají. Po ukončení pracovní neschopnosti byl náhle propuštěn, z čehož je zřejmé, že to bylo kvůli jeho zdravotnímu stavu a úmyslem mu bylo nevyplatit odškodné za zmiňovanou chorobu, která se projevila poté, co u žalované začal pracovat. Proto žádal o přezkoumání situace. Z dopisu ze dne 11.5.2009 adresovaného žalovanou žalobci vyplývá, že žalovaná nemá poznatky o tom, že podmínky práce v provozu [redacted] vyvolávají astmatické onemocnění. Domnívá-li se žalobce, že příčina onemocnění vyplývá z pracovního prostředí, v němž vykonával práce pro žalovanou, nechť se obrátí na ošetřujícího lékaře,

případně může sám dát podnět příslušnému zdravotnickému zařízení, které je oprávněno prošetřit, zda onemocnění má příčinu v pracovních podmínkách u žalované. Konečné rozhodnutí o tom, že se jedná u žalobce o nemoc z povolání, vydá Středisko nemocí z povolání stanovené právním předpisem. Bez těchto posudků nelze náhradu škody poskytnout.

V daném případě se žalobce domáhá u žalované náhrady škody za ztížení společenského uplatnění ve výši 150.000.000,- Kč a náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti ve výši 5.000,- Kč měsíčně. Tvrdí, že škody spočívající v těchto nárocích mu vznikly v důsledku nemoci z povolání, kterou onemocněl za trvání pracovního poměru u žalované v době od 1.11.2001 do 14.1.2008.

Soud se v prvé řadě zabýval uplatněnou námitkou promlčení. Podle § 329 odst. 1 zákoníku práce se promlčení řídí § 100 odst. 1,2 a § 101 občanského zákoníku. Podle tohoto zákonného ustanovení se právo promlčí, jestliže nebylo vykonáno v době v tomto zákoně stanovené. K promlčení soud přihlédne jen k námitce dlužníka. Dovolá-li se dlužník promlčení, nelze promlčené právo věřiteli přiznat. Podle § 3036 o.z. účinného od 1.1.2014 se podle dosavadních právních předpisů až do svého zakončení posuzují lhůty a doby, které začaly běžet přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i lhůty a doby pro uplatnění práv, která se řídí dosavadními právními předpisy, i když začnou běžet po dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Proto soud právo na náhradu škody posuzoval podle § 106 o.z. účinného do 31.12.2014, podle něhož se právo na náhradu škody promlčí za dva roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Podle § 389 zákoníku práce se nepromlčují práva zaměstnance na náhradu za ztrátu na výdělku z důvodu pracovního úrazu nebo nemoci z povolání nebo jiné škody na zdraví, než z důvodu pracovního úrazu, nebo nemoci z povolání a práva na náhradu nákladů na výživu pozůstalých. Práva na jednotlivá plnění z nich vyplývající se však nepromlčují.

V tomto konkrétním případě žalobce v dopise ze dne 4.5.2009, který byl adresován žalované, žádá žalovanou o odškodnění nemoci z povolání. Nejpozději v tento den nabyl vědomost o tom, že mu vznikla škoda a kdo za ni odpovídá. Sám ve své výpovědi u soudu při jednání konaném dne 3.9.2014 uvádí, že pokud psal žalované v roce 2009 dopis, aby ho odškodnila, již v té době věděl, že mu škoda vznikla. Subjektivní promlčecí lhůta k uplatnění nároku žalobce na náhradu škody vzniklé v důsledku nemoci z povolání tedy počala běžet nejpozději v tento den, neboť je zřejmé, že žalobce prokazatelně věděl o tom, že mu vznikla škoda, a pokud se obrátil na žalovanou, věděl, kdo je odpovědným subjektem za tuto škodu. Žalobce uplatnil svůj nárok na náhradu škody za ztížení společenského uplatnění ve výši 150.000.000,- Kč u soudu žalobou dne 6.1.2014, tedy po uplynutí dvouleté subjektivní lhůty uplatnění nároku na náhradu škody, která začala běžet nejpozději dnem 4.5.2009. Za situace, kdy žalovaná vznesla námitku promlčení, nelze toto právo žalobci přiznat. Proto soud částečným rozsudkem rozhodl o části žaloby spočívající v náhradě škody ve ztížení společenského uplatnění tak, že žalobu v této části zamítl. Další dokazování o tomto nároku soud považuje za nadbytečné a z důvodu hospodárnosti řízení jej neprováděl, neboť za situace, kdy by bylo postaveno najisto onemocnění žalobce nemocí z povolání, nárok na náhradu škody za ztížení společenského uplatnění by byl promlčen.

Vzhledem k tomu, že ve věci byl vydán částečný rozsudek, o náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí ve věci.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15ti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích – pobočka Tábor, prostřednictvím soudu podepsaného.

Okresní soud v Pelhřimově
dne 3. září 2014

JUDr. Alena Jírů, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Ivana Janečková